

HAMOWNY (3) ai

a jasne; o prawdopodobnie jasne (tak w hamować).

sg m A hamown(e)go (1). ◇ I hamownym (1). ◇ pl G hamownych (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z tych samych przykładów).

Powściągliwy, umiarkowany (3) : Inych było ná świecie bárzo wiele/ ktorzy z vmyśłu/ á z dobrej woley/ chciwość w łobie tłumili: nie z mułu/ áni przed łromem/ iáko biaległowy: bo czo ieft tych hámownych białyhgłow ná świecie/ máło nie wżythkie/ boiaźń/ ábo wtyd ná wodzy trzyma GórnDworz Aav; Sromác by łie miał zá łwe pioro/ kto Xenocratá wtey mierze [w miłości] łpomina iáko hámownego GórnDworz Aa8.

Wyrażenie: »hamowny w mowie« (1): Vmieięthność thedy Ricerłkiego práwá/ wielki w tey mierze pożytek dworzáninowi przyniełie/ y vczyni go hámownym/ y ołtrożnym w mowie. GórnDworz E2v.

Szeregi »hamowny i ołtrożny« (1): GórnDworz E2v cf *Wyrażenie*.

Synonimy: ołtrożny, powściągliwy, umiarkowany.

Cf **NIEHAMOWNY**

BZ